

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2534). ศิลปการบริหารคน. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ.

กนกอร ยศไพบูลย์. (2547). องค์การแห่งการเรียนรู้. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
ขอนแก่น : ขอนแก่นการพิมพ์. (สำเนา).

กรีช สืบสนธิ์. (2538). วัฒนธรรมและพฤติกรรมสื่อสารในองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกษรา รักชาติ. (2549). องค์การแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น จำกัด (มหาชน).

โกศล ดีศีลธรรม. (2547). “ปัจจัยสนับสนุนองค์การแห่งการเรียนรู้”, วารสารข้าราชการ. 22
(เมษายน 2547), 56-60.

ขนิษฐา กาญจนรังสีนนท์. (2549). “องค์การแห่งการเรียนรู้”, วารสารพัฒนาชุมชน. 40
(มีนาคม 2549), 27-32.

โมยิต เสดะจิต. (2549). ศึกษาสภาพการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. (สำเนา)

เจษฎา นกน้อย. (2549). “พุทธธรรมกับการสร้างองค์การแห่งการเรียนรู้”, วารสารพัฒนาชุมชน.
18 (กรกฎาคม 2549), 56-70.

ชาติชาย จันทศรี. (2546). รูปแบบวัฒนธรรมองค์การในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจังหวัดชลบุรี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันราชภัฏ
ราชนครินทร์. (สำเนา)

ชูชาติ งามจิริต. (2549). การศึกษาวัฒนธรรมองค์การของโรงเรียนในอำเภอสอยดาว สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา. (สำเนา)

ชวลิต ประภาวานนท์. (2541). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ : ชีระฟิล์ม แอนด์ ไซเท็กซ์.

दनัย เทียนพุดม. (2543). การบริหารทรัพยากรบุคคลในทศวรรษหน้า. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ทรงศักดิ์ กุสืออ่อน. (2551). การประยุกต์ใช้ SPSS วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.

ธงชัย สมบูรณ์. (2549). จากองค์การแห่งการเรียนรู้สู่องค์กรเปี่ยมสุข. กรุงเทพฯ : ประชาชนสยาม.

ธงชัย สันติวงษ์. (2538). องค์การ ทฤษฎีและการออกแบบ. กรุงเทพฯ : Management Center Bankok.

ธีระ รุณเจริญ. (2550). ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา.
พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : แอล.ที.เพรส.

นงลักษณ์ เรือนทอง. (2535). วัฒนธรรมองค์การที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติงานในสำนักงาน
ศึกษาธิการอำเภอ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร. (สำเนา)

นพมาศ ประภา. (2552). วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถาน
ศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1. การศึกษาอิสระปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

นิธิ สิทธิบุหงา. (2541). การวิเคราะห์องค์ประกอบวัฒนธรรมองค์การในระบบราชการ
พลเรือนไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยา
อุตสาหกรรมและองค์การ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

นิพนธ์ ไทพานิช. (2527). การนิเทศแบบคลินิก. กรุงเทพฯ : อนงค์ศิลป์การพิมพ์.

บรรยงค์ โตจินดา. (2538). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

ประเวศน์ มหารัตน์สกุล. (2549). “วัฒนธรรมองค์การ พลังแฝงที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการบริหารงาน”. วารสารพัฒนาข้าราชการ กทม. 25(มกราคม 2549), 33-43.

ผ่องศรี วาณิชย์ศุภวงศ์. (2546). เอกสารคำสอนระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. ฝ่ายเทคโนโลยีทางการศึกษา สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พยอม วงศ์สารศรี. (2537). องค์การและการจัดองค์การ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : สุภา.

ไพฑูริย์ เครือแก้ว. (2518). ลักษณะของสังคมไทย. กรุงเทพฯ : บพิธ.

ไพบุลย์ ช่างเรียน. (2532). วัฒนธรรมกับการบริหาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.

ยศ สันติสมบัติ. (2540). มนุษย์กับวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เรขา อรัญวงศ์. (2541). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของคณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร. กำแพงเพชร : คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏกำแพงเพชร.

ลือชัย จันทร์ไพบี. (2546). รูปแบบการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนอาชีวศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง. (สำเนา)

ลัทธิ เดชโยธิน. (2550). **วัฒนธรรมองค์การที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ตามการรับรู้ของบุคลากรในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 4.** การศึกษาอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

วรรณารถ แสงมณี. (2544). **องค์การและการจัดองค์การ.** พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ระเบียบทองการพิมพ์.

วรรณช เนตรพิศาลวณิช. (2538). **การศึกษาวัฒนธรรมองค์การในสถานพยาบาล.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

วรพจน์ สุทธิสัย. (2536). **วัฒนธรรมองค์การกับการบริหารงานตามฐานคติของ ดักลาส แมคเกรเกอร์.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (สำเนา)

วรกิจ ภูเจริญ. (2548). **องค์การแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้.** กรุงเทพฯ : อริยชน.

วารสาร เมืองพวน. (2551). **ความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมสถานศึกษากับองค์การแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย.** วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. (สำเนา)

วิจารณ์ พานิช. (2546). **องค์การแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้.** กรุงเทพฯ : อมรการพิมพ์.

วิโรจน์ สารรัตนะ. (2548). **โรงเรียน : การบริหารสู่ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้.** พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ทิพย์วิสุทธิ.

วีระ บำรุงรักษณ์. (2538). **ความหมายต่าง ๆ ของวัฒนธรรมในการศึกษากระบวนการจัดการวัฒนธรรม.** กรุงเทพฯ : บริการประชาชน.

วีระวัฒน์ ปิณิตามัย. (2542). การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ทบุคส์.

วีระวุธ มามศิริานนท์ และยุดา รักไทย. (2542). องค์การฉลาดคิดและสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เน็ท.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2551). การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. พิมพ์ครั้งที่ 19. กรุงเทพฯ : วีพริ้นท์.

สมคิด สร้อยน้ำ. (2547). การพัฒนาตัวแบบขององค์การแห่งการเรียนรู้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

สมบัติ แสงพล. (2552). วัฒนธรรมมององค์การที่ส่งผลต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ : คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (สำเนา)

สุภัทรา เอื้อวงศ์. (2539). วัฒนธรรมมององค์การในสถาบันการศึกษา : การศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันศึกษาพยาบาล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (สำเนา)

สุนทร วงศ์ไวศยวรรณ. (2540). วัฒนธรรมมององค์การ. กรุงเทพฯ : แพรนเซียม.

เสาวนีย์ จิตต์หมวด. (2532). มนุษย์กับสังคม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยครูธนบุรี.

เสนาะ ดีเยาว์. (2543). หลักการบริหาร. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อโณมา คงตะแบก. (2545). “องค์การแห่งการเรียนรู้ แนวทางการพัฒนาในศตวรรษที่ 21”. วารสารเสนาศึกษา, 68 (มกราคม 2545), 38-44.

อมลวรรณ วีระธรรมโม. (2548). “องค์กรแห่งการเรียนรู้ : แนวทางการพัฒนาองค์กรสู่สังคมแห่งการเรียนรู้”, วารสารมหาวิทยาลัยทักษิณ. 8 (กุมภาพันธ์ 2548), 60-65.

อ้อยทิพย์ สุทธิเทพ. (2543). **วัฒนธรรมโรงเรียนที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. (สำเนา)**

อุทัย หิรัญโต. (2530). **ระบบราชการไทย. กรุงเทพฯ : โอเรียนทีด.**

Best, J. W. (1977). **Research in education.** 3rd ed. Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall, Inc.

Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of psychological testing.** 5th ed. New York : Harper collins Publisher, Inc.

Marquardt, M. J. (1996). **Building the learning organization : A System approach to quantum improvement and global success.** New York : McGraw – Hill.

Marquardt, M.J., & Reynolds, A. (1994). **The global learning organization.** New York : IRWIN.

Patterson, J. L., Purkey, S.C., & Parker, J. V. (1986). **Productive school systems for a nonrational world.** Alexandria, VA : Association for Supervision and Curriculum Development.

Yamane, T. (1973). **Mathematics for economists, an elementary survey.** 2nd ed. New Delhi : Prentice – Hall of India.

Westbrook, J. D. (1993). Organization culture and its relationship to TQM, **Industrial Management.** 35 (January 1993), 1-3.